Архівний № 99
19
Р-7641
Сумської області
Держархів

Управління СБУ
по Сумській області

Фильтрационное

ДЕЛО № 67750

Виноградский

Анатолий Антонович

начато 8 ноября 1930г

окончено 10 июня 1933г

на 6 листах

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 19
Архівний № 99

Відродження сільського господарства в районі

Натхненні великими перемогами нашої доблесної Червоної Армії на всіх фронтах Вітчизняної війни, колгоспники Сумського району активно включались в переджовтневе соціалістичне змагання і взяли на себе ряд зобов'язань, щоб зустріти велике свято Жовтня виробничими перемогами на колгоспних ланах.

Більшість колгоспів нашого району свої зобов'язання виконали з честю. Весь урожай озимих і ярових зернових культур з площі 8.800 гектарів ми зібрали і заскирдували своєчасно. Найкраще і найскоріше справились з цією важливою роботою колгоспники артілі ім. II П'ятирічки (голова тов. Ясенок). Особливо відзначились ударною роботою на скирдуванні колгоспниці цієї артілі Марія Провозьон, Парасковія Варуха, Галя Кузьменко та інші.

Зараз докладаємо всіх зусиль на форсування обмолоту хліба. Фашистські варвари спалили багато молотарок, знищили багато тракторів— отже доводиться молотити переважно ціпами. По району вже обмолочено урожай з 3.700 гектарів. Перед вели колгоспники артілі «Червоний Партизан» (голова тов. Саєнко). Вони першими в районі [illegible] колгосп «Перше Травня»— 12,5 центнерів з гектара.

Всі колгоспи району закінчили копання картоплі з площ цукрових буряків. Збирання буряків закінчили всі колгоспи. Першими в районі викопали всі буряки колгоспи «Червоний Партизан», ім. Дзержинського і ім. Чапаєва.

Німецькі окупанти зруйнували і пограбували всі тваринницькі колгоспні ферми. Зараз в колгоспах провадиться енергійна робота по відновленню колгоспного тваринництва. По району вже законтрактовано 353 телят, організовано 18 ферм великої рогатої худоби. На фермах уже стоять 23 корови і 120 телят.

Успішно провадиться контрактація птиці. По району законтрактовано 2.000 штук, з них уже здано на 13 організованих птахоферм 615 штук.

Колгоспи вже одержали від держави 70 свиноматок, з них організовано 14 свиноферм, незабаром прибудуть 140 овцематок. З 19 колгоспів поїхали представники у східні області, які пригонять евакуйовану в 1941 році худобу. Розгортається будівництво і ремонт приміщень для тваринницьких ферм. Для цього колгоспи одержують 2.000 кубометрів будівельних лісоматеріалів.

Всі колгоспи району заготовляють на зиму фураж.

Багато колгоспів в нашому [illegible] вносить 4.000 центнерів посівної картоплі. Колгосп ім. Дзержинського вносить 120 центнерів зернових.

5 мільйонів примірників доповіді товариша Сталіна

Державне видавництво політичної літератури випустило окремим виданням Доповідь Голови Державного Комітету Оборони товариша Й. В. Сталіна про XXVI роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції на урочистому засіданні Московської Ради депутатів трудящих з партійними і громадськими організаціями м. Москви 6 листопада 1943 року та Наказ Верховного Головнокомандуючого 7 листопада 1943 р. № 309.

Брошюра відкривається портретом Маршала Радянського Союзу товариша Сталіна. (ТАРС).

Радісно святкували діти

Майже два роки огидливі німці—фашисти були відняли у піонерів і школярів та дошкільної дітвори нашого міста їх барвисту дитячу радість. Не чути було дзвінких радісних голосів. Особливо болючими були переживання радянських дітей, коли наставали дні улюблених Жовтневих свят.

Але тепер знову розцвіла дитяча радість. Визволені з німецької неволі, юні патріоти [illegible] багато нових радянських пісень, танців, віршів, інсценіровок і п'єс. Школа художньої [illegible]

Від Радянського Інформбюро

З оперативного зведення за 11 листопада

Протягом 11 листопада війська 1-го Українського фронту, продовжуючи наступ, оволоділи районними центрами Житомирської області містом **Радомишль, Брусілов, Корнін,** а також зайняли понад 100 інших населених пунктів, в тому числі великі населені пункти **Унін, Ханаєв, Кухари, Заруд'е, Макалевичі, Вепний, Мижирічка, Вишевичі, Велика Рача, Кічкири, Глиниця, Березівка, Мінейки, Козіевка, Царівка, Войташівка, Кочерово, Озеряни, Великі Голяки, Сущанка, Білки, Мохначки** і залізничні станції **Тетерів, Чорнявка.**

На **Керченському** півострові наші війська продовжували вести бої по розширенню плацдарму в попередніх районах і, оволодівши рядом важливих опорних пунктів противника, значно покращили свої позиції.

На південь від Речиці наші війська вели бої по розширенню плацдарму на правому березі ріки **Дніпро** і, зламавши опір противника, оволоділи сильно укріпленими опорними пунктами **Надвін, Гончаров, Поділ, Громики, Ястребка, Нова Кузнечна, Ручаївка.**

В районі на захід і північний захід від міста **Невель** наші війська, перемагаючи опір і контратаки противника, продовжували вести бої місцевого значення і зайняли декілька населених пунктів.

На останніх ділянках фронту—розвідка і артилерійсько-мінометна перестрілка.

Протягом 10 листопада наші війська на всіх фронтах підбили і знищили 87 німецьких танків. В повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 30 літаків противника.

З оперативного зведення за 12 листопада

Протягом 12 листопада війська 1-го **Українського** фронту оволоділи районним центром Житомирської області містом **Коростишів,** а також зайняли понад 100 інших населених пунктів, серед яких великі населені пункти **Красилівка, Володарка, Тернахівка, Обуховичі, Слобода Кухарська, Пенізевичі, Федорівка, Мірча, Детинець, Русанівка, Ляхова, Заньки, [illegible] Сліпчиці, Слобідка, Шахворостів-**

На **Керченському** півострові наші війська вели бої по розширенню плацдарму і оволоділи рядом сильно укріплених опорних пунктів противника

Пролетарі всіх країн, вднайтеся!

Більшовицька ЗБРОЯ

Орган Сумського Обкому і МК КП(б)У
та Обласної Ради депутатів трудящих

НЕДІЛЯ
14
ЛИСТОПАДА
№ 48
1943 року
Ціна 20 коп.

Під керівництвом партії більшовиків робітники, селяни та інтелігенція нашої країни завоювали собі свободу і збудували соціалістичне суспільство. В дні Вітчизняної війни партія стала перед нами як натхненник і організатор всенародної боротьби проти фашистських загарбників.

Й. СТАЛІН.

НА ПЛЕНУМІ ОБКОМУ КП(б)У

10—11 листопада відбувся пленум Сумського Обласного Комітету КП(б)У. На пленумі були обговорені питання:

1. Хід виконання постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) „Про невідкладні заходи по відбудуванню господарства в районах, визволених від німецької окупації".

2. Про стан і завдання масово-політичної роботи.

По першому питанню зробив доповідь виконуючий обов'язки секретаря Сумського Обкому КП(б)У тов. Чучукало. В своїй доповіді тов. Чучукало відзначив великі успіхи Червоної Армії і всього радянського народу у священній боротьбі з німецькими загарбниками і закликав комуністів мобілізувати всі сили трудящих на допомогу фронту, на виконання історичних вказівок любимого вождя народу, полководця Червоної Армії товариша Сталіна.

Доповідач наводить [illegible]

Тов. Чучукало докладно зупинився на завданнях, що стоять перед більшовиками Сумщини по відбудуванню зруйнованої німцями промисловості і сільського господарства.

Великих руїн зазнала від фашистів промисловість області, а також залізничний транспорт. Понад 50 тисяч робітників, інженерів і техніків до окупації працювали на підприємствах Сумщини, даючи країні продукції на сотні мільйонів карбованців. Трудящі області пишалися Сумським заводом ім. Фрунзе, Червонозоряним рафінадним заводом, роменською нафтою тощо. Відступаючи під ударами доблесної Червоної Армії, німецько-фашистські варвари знищили повністю або частково підприємства області. Зруйновані заводи, [illegible] текстильна фабрика [illegible]

Виховуючи нові кадри, зміцнюючи партійні організації, проводячи велику масово-політичну роботу серед мас, необхідно підняти всіх трудящих на самовіддану боротьбу за відновлення господарства області, на виконання свого патріотичного обов'язку перед фронтом і Батьківщиною.

В обговоренні доповіді взяли участь т. т. Рудень, Мороз, Ніконенко, Юрченко, Пономаренко, Нукалов, Гринь, Майданов, Горлов, Соколов, Трало і інші.

Всі виступаючі товариші розповідали про злодійства гітлерівських розбійників і про руїни та втрати, заподіяні нашому господарству.

Голова Краснопільської районної Ради депутатів трудящих т. Мороз сказав:

— В нашому районі знищені німецькими варварами всі МТС і майже повністю знищено тракторний парк. Спалено і зруйновано 4.400 колгоспних [illegible] становищ.

Фашистські людожери понад 6.000 чоловік відправили на каторгу в Німеччину, розстріляли і спалили живими 1.150 чоловік наших людей.

Зараз трудящі району з нечуваним ентузіазмом відбудовують господарство. Деякі підприємства вже відбудовані і виконують важливі замовлення.

Доповідь про стан і завдання масово-політичної роботи зробив секретар обкому КП(б)У по пропаганді тов Золотоверхий.

— Населення міст і сіл Сумської області,—говорить доповідач,—звільнене від 2-х річного панування німецьких окупантів, було позбавлене впливу партійних організацій, позбавлене можливості чути слово більшовицької правди.

Але політико-виховна робота нашої партії ідейно загартувала наших людей, вони лишилися вірними синами своєї Батьківщини і радо вітаючи Червону Армію — визволительницю, гаряче взялися за відбудовчу роботу.

— Центральним завданням пропагандистської роботи,—говорить тов. Золотоверхий, — є глибоке вивчення нашими кадрами книги товариша Сталіна про Велику Вітчизняну війну, доповіді та наказу товариша Сталіна, присвячених 26-тим роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції. Добір агітаторів і постійна робота з ними — справа величезної ваги.

В обговоренні доповіді виступила тов. Клочко — завідувач відділу агітації і пропаганди Миропільського райкому КП(б)У. Вона сказала:

— В нашому районі створено 20 агітколективів, семінарами охоплено 116 агітаторів. Районним агітколективом керує секретар райкому тов. Вдовиченко. Райком партії підібрав літературу; тепер при кожному агітколективі є маленька бібліотечка. В районній газеті, на допомогу агітаторам вміщена стаття, в якій були освітлені останні постанови ра[illegible] [illegible]нути того, щоб якість агітаці[illegible]

Протокол допроса

г. Путивль 8 Декабря 1950 года

Я, Вно[illegible] Путивльского ролиѣ Капитан Шилов, сего числа допросил гр.:

Виноградский Анатолий Антонович 1912 года рождения, родился м. Середина Буда Сумской области, русский женат, бр. образование среднее несудимый по специальности актер-режиссер. в настоящее время работающий директором районного дома Культуры г. Путивль, проживает по ул. Свободы 1 семейное положение жены, ребенок и тещи.

Ст. 84 УК УССР разъяснена:

Виноградский —

Вопрос: Расскажите о своей трудовой деятельности?

Ответ: Родился я в семье служащего — отец был счетовод до 1925 года проживал я с. Серединой

Виноградский —

Буда ул. Коммунистическая
В 1925 году вместе с родными вы-
ехал в г. Константиновку Сталинской
области „Новая Колонка" завод им.
Фрунзе, отец работал зав. стати-
стического отдела завода Фрунзе.
А я с 1926 года учил учиться
здесь проживал до 1933 года.

С 1933 года до 1936 года Августа
месяца жил в г. Мариуполь
ул. К. Либкнехта 39 учился в 10-ти
летке № 1.

С 1936 года по июль 1937
года проживал в г. Одесса улица
Мечникова в общежитии
учился в Одесском театра-
льном училище ул. Острови-
дова 61.

С 1938 года 10 сентября месяца
переехал в г. Мариуполь ул.
К. Либкнехта 39 кв. 46 а рабо-
тал в русском драматичес-
ком театре актером до
начала 1940 года.

С февраля 1940 года по
26 июня 1941 года работал в
сумском областном театре
„Кукол" актером и режиссе-
ром.

[illegible]

3

По эвакуации находился в г. Ашхабад где и был призван в советскую армию.

Первоначально находился в Орловском военно-пехотном училище г. Чарджоу Туркменской ССР до 27 мая 1942 года где по окончании присвоили звание лейтенанта.

С мая 1942 года по 29 Августа 1942 года находился в составе № 28 стр. дивизия 38 Ур. стр. полк Южного фронта в должности командира минометного взвода.

29 Августа 1942 года в районе х. Чеботарева станица Элиаджа Ростовской области я был ранен и оставшись на поле боя раненым меня после боя подобрали местные жители х. Чеботарева и я находился 2 дня у местного населения из местных никого не помню а затем забрали немцы и доставили в лагерь г. Миллерово Ворошиловградской области где находился с сентября 1942 года по февраль 1943 года Вторжен

В лагере ничего не делал поранения.
Из своих солагерников я помню
был майор Железный 45 лет из
г. Винницы имя и отчество его
не помню.

Капитан Юмитриев имя
отчество не знаю 38 лет из города
Ленинграда. Более никого не
помню.

Будучи в лагере арестом
и допросам не подвергался.

В феврале 1943 года я зрит-
ня 8-ми человек днем бежали
из лагеря: Железный, Юмитриевы.
Причем побег был совершен днем
во время работы, об этом было
договоренность с конвоем. и без
выстрела конвоя. Лагерь наш раз-
мещался недалеко от ст. у.
станции.

Совершив побег мы в трое
Железный и Юмитриев пришли
в г. Каменск на р-ке Донец а
затем ст. Лихая и ст. Шебальцево
и товарным поездом ст. Ясино-
ватая и ст. Волновала откуда
пешком поселом с. Карань,
в другие села до ст. Сартаны
чего я 7-ми километрах от
г. Мариуполя. Где чтобы сосвоим

товарищем железным до 2х недель
у товарища Голущукова Влади-
мира (он был в армии) мать
его Голущенова Ольга Ва-
сильевна 48 лет по ул. Фантан-
ная № — ничем не занимаются
жили: Мая мать Виноградская
Мария Владимировна 1892 года
брат Мадуни Виноградский
Владимир Антонович 1927 г.
в настоящее время работает
шофером на заводе Азовсталь
живет по улице К. Маркса 77
г. Мариуполь.

В марте 1943 года я вместе
с железным и третий боярко
петр из с. Кривой Косы Буде-
новского р-на Сталинской
области пошли с. Широкино
и др. и 17 Августа 1943 года в
дне станицы Федоровки не-
дрежали линию фронта и
были направлены в отдел

Виноградов

Контрразвуки смерти 197 АЗСП.
где после нашего отпуска были
направлены в 986 стр. полк
где я служил до демобили-
зации 17-го мотомехдивизии в
составе 3-4 УР. фронта а
затем 1-го Белорусского и где
были восставлены в ванне.
Брат Евгений Васильевич
Виноградский расстрелян 11/I-1942
г. Андреуполе и организуют
партизанский отряд
Демобилизовано в Августе 1946
году.

Прошлое дополнение
записки с моих слов про-
вольно мной прочитан
в чем расписался.

Виноградский

Вопросы: Вас нет. Чернышева
Иван Сергеевич
Кам[illegible]

Автобиография

Я - Виноградский Анатолий Антонович родился 29 сентября 1918 года в
мистечке Середина-Буда ныне Сумская область в семье служащего. Родители
до Октябрьской революции работали в экономии с. Воздвиженск ныне Ямпольского р-на
После Октябрьской революции отец работал в артели инвалидов в м. Середина-Буда
в должности счетовода до 1925 г. В 1925 г. со всей семьей выехали в Донбасс г. Константи-
новка, где отец работал на металлургическом з-де им. Фрунзе зав. статистического отдела.
В 1926 году я пошел в школу и окончил семилетку в 1933 году. Учась в школе
был пионером. В августе 1933 года, отца переводят работать в г. Мариуполь
з-д Азовсталь, где я поступаю в 8 класс и оканчиваю десятилетку в 1936 году
Здесь в школе я вступаю в ряды Ленинского комсомола. По окончанию
10-ти летки, я еду учиться в Одесское Театральное Училище поступаю на
режиссерско-актерский факультет в 1936 г. В 1937 г. в сентябре м-ц у
меня умерает отец и ввиду того, что у меня дома остались кроме
меня еще сестра, двое братьев и мать, я вынужден был в 1938 году
театральное училище оставить и перейти без законченного специального
образование на работу в Театр. Работаю несколько месяцев в Одесском
Тюзе в качестве актера, далее переезжаю в г. Мариуполь и работаю
в Русском Драматическом театре в качестве актера с конца 1938 года
по начало 1940 г. С начала 1940 г. работаю в Областном Сумском театре
кукол в качестве актера и режиссера постановщика до начала
Отечественной войны. В июле 1941 г. по приказу Республиканского отдела
по делам искусств, театр был расформирован и я вместе с другими
товарищами по работе был эвакуирован в г. Ашхабад Туркменская ССР
где работал в Республиканском театре Кукол. В ноябре 1941 года
был призван в ряды РККА и направлен в Орловское Военно-пехотное
училище (г. Чарджоу), которое окончил 25 мая 1942 году, получив
военное звание лейтенант. После окончания Военного училища был
направлен на формирование 14 гв. дивизии 38 красноз. гв. полк командиром
минометного взвода. После формирования Дона в р-не х. Еланского, под
хут. Чебатырев был тяжело ранен и оставлен на поле боя 29 августа 1942 г.
с группой товарищей был направлен немцами в миллеровские лагеря. Пробыв в
лагерях с начала сентября по февраль включительно 1943 г. С группой товарищей
как-то: майор Железный, капитан Дмитриев и др. из лагерей бежали сперва
ст. Ясиноватая, Волновая, Карань, ст. Сартана (Мариуполь) Здесь я узнан
о том, что мой брат расстрелян немцами 11 января 1942 г. и что моя
семья очень преследуется мы с майором Железным направились к
линии фронта как-то села: Широкино, Безыменская, Буденовка и 17 августа
1943 года в р-не ст. Федоровка перешли линию фронта и перешли
в расположение наших частей. Были направлены в 197 АЗСП
где прошли органы контрразведки, после чего нам были присвоены

присвоены опять воинские звания и направлены в части. По приходу в 986 ст. полк до конца войны пробыл в нем, работал командиром минометного взвода. По окончанию войны работал в полку нач. полкового клуба и руководил худ. самодеятельностью полка (г. Берлин) После дислокации был направлен в отдельный разведбатальон, где работал командиром бронетранспортера по день демобилизации. В конце августа 1946 г. был демобилизован и вернулся к родным в г. Мариуполь. Оттуда еду в Сталинскую Госфилармонию, где работаю руководителем концертной бригады артистов, после чего переводят в Сумскую, а в дальнейшем и Черниговскую обл. филармонию, где работаю также руководителем концертной бригады артистов по октябрь 1948 г. Будучи на гастролях в Путивльском р-не 13 декабря 1947 года женился на девушке с. Яцыно Комарицкой Ал. Петр. Ввиду сложившихся семейных обстоятельствах, я вынужден был оставить гастрольную жизнь и перейти на постоянное место жительство (родился ребенок) С апреля 1949 г. работал худ. руководителем РДК до начала сентября 1949 г. Ввиду того, что моя семья находилась в с. Литвиновичи я просил работу там, где мне и предоставили. С сентября 1949 г. по сентябрь 1950 г. проработал в Литвиновичской СШ в должности ст. пионервожатого, а с 19 сентября был назначен Облотделкультпросветработы на должность директора РДК, где работаю по настоящее время. Во время Отечественной войны был награжден тремя орденами и четырьмя медалями. В данное время пока беспартийный.

Проживаю по ул. Свобода № 1 г. Путивль, семья состоит из 4х человек (мать, ребенок, жена и я)

Под судом небыл. Родственник за границей нет

Виноградов

8/VII-50 г.

7 6

Заключение

г. Путивль 7 февраля 1953 г.

Проверку репатриантов Виноградского Анастасия Антоновича, 1918 г.р. считать законченной.

Ориентационное дело на него сдать в отд. „А" Улиц Сумской области для хранения архива.

Нач. Путивльского Ромго
капитан ГБ

Шустов

/Шустов/

Архивное _____ № _____

пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР № 00750 и оставлено для дальнейшего хранения в архиве в фонде секретного дело-производства, со снятием с оперативно-справочного учета проходящего лица

Пересмотрел: [signature] л-ний

Завальный

Согласен:

Нач. УДО отд. УКГБ при СМ УССР по Сумской обл.

под-к

10 июня 1955 г.

Проходящ

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ НАДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 6 листов

шесть

«25» 11 1992 г.

Должность

Подпись

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ НАДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 6 листов

(шесть)

«31» 12 1992 г.

Должность архив. II кат.

Подпись

Перевірено 18.08.2026

APT 1-C-3803-1